

minister, om vi saa i Aar kan vente et Lovforslag om Lillebæltsbroen. Det glæder mig, at Ministeren har ladet foretage Undersøgelser i Sommer, og efter hvad der forlyder, er disse Forarbejder jo forløbet særdeles heldigt. Det glæder mig, at disse Forarbejder er foretaget saa beredvilligt fra Ministerens Side, men det hjælper ganske vist ikke meget, hvis der ikke kommer til at foreligge Lovforslag om Broens Bygning, og jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister, om vi kan vente et saadant Forslag i Aar. Jeg ved, at Forretningsfolk, i Særdeleshed i Vestjylland, jeg antager for Resten i hele Jylland, vilde være meget glade ved et saadant Forslag, idet Toggangen navnlig til Vestjylland vilde kunne lattes ganske betydeligt, hvis man fik den Sag i Orden. Det vilde ogsaa give meget Arbejde, og det trænger vi jo for Tiden i høj Grad til her i Landet.

Maa jeg dernæst spørge den højtærede Minister, om vi kan vente Forslag om Digebygning ved Vestkysten. Her har Stormfloderne talt deres haarde Sprog, endogsaa endnu i Forgaars var Stormfloden oppe baade paa Manø og ved Rejsby, saaledes at der maatte befrygtes en Katastrofe i Lighed med den, der skete for en Maa-nedstid siden. Det er ved disse Stormfloder uigendriveligt slaaet fast, at Landet derude maa værnes ved Diger, det er absolut den eneste Redning. Faar man ikke saadanne Diger, kan man hvert Aar af og til vente saadanne Stormfloder, som ødelægger Marsken og Engene, drukner Kreaturerne og ogsaa ofte kræver Menneskeliv, i alt Fald ødelægger Værdier, som kunde spares, hvis man havde Diger. Foruden det Dige ved Rejsby, der er under Arbejde, er der endnu Trang til Diger fra Darum til Maade, op imod Esbjerg, og paa nogle mindre Stykker baade Øst og Vest for Esbjerg, hvor Stormfloden ogsaa forleden var gaaet meget langt op i Landet. Paa Strækningen Darum—Maade er der vist allerede tegnet fornødne Bidrag af Lodsejerne, saaledes at et Andragende vil foreligge i Ministeriet i den allernærmeste Fremtid. Ogsaa for andre Strækningers Vedkommende vil der fremkomme Andragender, og jeg vil da gerne anmode den højtærede Trafikminister om snarest muligt at fremkomme med Forslag til disse Spørgsmaals Løsning, saaledes at man kan faa et Værn, et Forsvar, om man vil, for de Kyster, der er mest udsatte her i Landet.

Der er paa tidligere Finanslove bevilget et Beløb af 10 000 Kr. til Studier af moderne Jernbanedrift. Efter hvad Jern-

banefolk meddeler mig, har de øverste Embedsmænd i Jernbanestaten heraf faaet de 95 pCt. Det turde være noget rigeligt at give de højere Embedsmænd, Fordelingen kunde aabenbart være mere demokratisk, end den synes at have været i dette Tilfælde. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at disse Penge i Fremtiden uddeles paa en noget anden Maade.

Men mon der ikke i det hele var Grund til at skære ned paa de Rejser, som Embedsmændene har paa Statens Bekostning? Jeg har lagt Mærke til, at der ofte staar i Aviserne, at nu er den og den højere Embedsmand paa Rejse til en eller anden Kongres. Disse Kongresser holdes altid langt borte — jeg har set Steder som Verona, Madrid, Barcelona o. s. v. Det er aabenbart saadanne Steder, man helst vil rejse til. Det var meget morsomt en Gang at faa gjort op, hvor mange Penge der anvendes til Rejser for Statens Embedsmænd. Det forekommer mig efter de Notitser, man af og til kan se, at de fleste Embedsmænd maa have gratis Ferierejser foruden deres Lønning. Og medens jeg ikke misunder dem deres Lønning, maa jeg sige, at jeg misunder dem deres gratis Ferierejser. Det er dog ikke nødvendigt; naar man har sin Lønning, maa man ogsaa kunne holde Ferie for de Indtægter, man har. Ganske vist maa jeg indrømme, at i Danmark beror den offentlige Styrelse for en stor Del paa Rejser og Middage. Alle Institutioner rejser, Byraad, Finansudvalg og maaske ogsaa andre Udvalg, Statsrevisorer, Ligningskommissioner, Hjælpekassebestyrelser, Fattigvæsenbestyrelser. Det er neppe muligt at finde en Institution, som ikke rejser, og som ikke slutter af med en Middag. I den sidste Tid har jeg set, at der ogsaa sluttet af med en Dans. Dette sidste er formodentlig en Følge af, at der er kommet Damer i de offentlige Institutioner. Det er, saa vidt jeg har set, den eneste paavise-lige Fordel, der har været ved at faa Damer ind i de offentlige Institutioner, men det er jo et Resultat, der er i nøje Overensstem-melse med Tidens Krav og Løsen. Man maa maaske undskylde Embedsmændene, at ogsaa de gerne vil rejse, naar alle andre rejser saa meget, men det var dog vel rimeligt, at de rejste for deres egne Penge, og at man fik dette Rejseri begrænset en Del. Jeg har ogsaa set, at Ministeriets Embedsmænd kommer ud her i Landet til adskillige Møder og Fester. Det finder jeg der er mindre Grund til at gøre Bemærk-ninger om, thi det kan være naturligt at Embedsmændene kommer ud og ser, hvor-